

Leivur Thomsen

Ljótar bygningar? NEI TAKK!

Byggilistin er ein tann týðningarmesta listagreinin, sum er. Tú kanst ikki, eins og við tónleiki, sløkkja fyri byggilistini, um tær ikki dámar hana. Og tú kanst heldur ikki so lætt skifta hana út, tá ið hon fyrst er komin. Góð byggilist skapar trivnað og ring byggilist mistrivnað. Tí er neyðugt at byggilistin altíð er á einum nøktandi støði.

Um vit í býráðnum t.d. søgdu við tykkum borgarar, at vit hava tveir bygningar, Ítróttarhøllina á Hálsi og Norðurlandahúsið, og annar teirra skal rívast niður - hvønn vilja tit varðveita? Eg rokni við, at so gott sum øll høvdu valt at varðveitt Norðurlandahúsið – júst tí, at byggilistin er á einum høgum støði.

Hví eg samanberi hesar báðar bygningar? Jú, tí teir faktiskt eru líkir á tann hátt, at teir eru ætlaðir til sama endamál, nevniliga mentanartiltøk. Munurin er bara tann, at Ítróttar (og samkomu) høllin á Hálsi frá 1970 eisini (serliga) er ætlað at hýsa ítróttartiltøkum. Hesin bygningur er sostatt ein "kombi-loysn".

Norðurlandahúsið, sum varð bygt í 1983, varð hinvegin bygt til eittans endamál – mentanartiltøk. Hetta húsið er eitt arkitektoniskt meistaraverk. Tað sæst neyvan aftur á húsinum, at tað næstan eru liðin 30 ár, síðani tað varð tikið í brúk. Hetta er prógv um, at man, tá ið tað varð bygt, ikki kom til neyðsemju um nakað, hvørki tað byggilistarliga ella valið av byggitilfari. Mótstøðan var annars øgilig tá fyrst í 80'unum, at tað skuldi vera óneyðugt at brúka so nógvar

pengar uppá eitt mentanarhús. Men tíðin er broytt, og í dag gleðast vit øll um Norðurlandahúsið. Íløgan var jú ikki so stór, um vit hugsa um tað stóra nøgdsemið, sum er komið burturúr.

Moralurin í hesum er, at vit ALTÍÐ skulu byggja vakrar bygningar - uttan mun til, hvat endamálið er. Sjálvt eitt FONGSUL skal vera vakurt! Hví? Jú, tí vit skulu liva við bygningunum tey næstu hundrad árini og helst meir. Um ein bygningur er væl bygdur, heldur hann í fleiri hundrad ár. Og um hann er vakur, er hann jú allar pengarnar verdur. Lat okkum fara burtur frá kombiloysnum og heldur byggja professi-nelt og málrættað.

Mín støða er tann, at allir arkitektar skulu hava javnbjóðis møguleika at bjóða uppá uppgáurnar, og at fakligheitin skal vera í hásæti. Og tað er mín sannføring, at býráðið altíð skal hava tætt samband við borgaran, tá ið talan er um bygging.

Gittarleikarin og tónasmiðurin Frank Zappa skal einaferð hava sagt: "Writing about music is like dancing about architecture". Tað, sum hann leggur í hetta er sjálvandi, at tónleikurin skal upplivast. Byggilistin er onki undantak - og tann upplivingin skal helst vera góð.

X-byggilist,
X-estetikkur, X-Leivur Thomsen, ein kreativur politikari, listi E

Les meira her:
www.politikkur.fo/vis-leivur+thomsen-greinar

Bjørghild Djurhuus

Grøna hurðin í Familjehúsinum skal verða ENN breiðari

Seinastu tíðina, hevur nógv verði tosa um børn, sum hava tørv á serfrøðishjálp.

Ráðstevnan "Brót tøgna", almenni fundurin um tagnarskyldu í Norðurlandahúsinum og sjónarhornið í kringvarpinum hava øll varpa ljós á ymisk viðbrekin evni.

Tað er gleðiligt og gott at sjóneykan nú verður sett á hetta evni.

Somuleiðis hevur práti eisini snúð seg um, førleikar hjá teimum sum taka sær av hesum børnum, eru tey nóg væl skúlaði til hesar uppgávur.

Eitt er so heilt vist, tað er, at vit kunnu altíð gerast enn betur, at síggja og lofta trupulleikanum fyrr, og ikki minst at TORA. Tora at mæta trupulleikunum og og tora at boða frá og biðja um hjálp.

Eg haldi, vit títt og ofta gloyma tað sum er gott og virkar. Oftani verður brúkt nógv tíð og orka uppá at uppfinna "djúpa tallerkin" umaftur, tað skal verða okkurt nýtt.

Eg veit, at vit eru nógv dugnalig fakfólk, lærarar, námsfrøðingar, sosialráðgevarar, heilsufrøðingar og onnur, sum seinastu mongu árinum hava starvast innan sosiala økið, og tískil eisini hava fingið nakrar førleikar sum ein ikki kann lesa sær til. Eisini eru fleiri innan økið, sum hava fingið sær víðari útbúgving, psykoterapeutar, familjuráðgevarar og aðrar viðkomandi útbúgvingar. Vit kunnu gangnýta hesa vitan enn betur, tað eri eg sannførd um.

Eg sum heilsufrøðingur í Kommunuskúlanum, havi tætt samstarv við aðrar fakbólkar og stovnar, tá tað eru børn ið hava tørv á serkønnari hjálp.

Í løtuni er tað soleiðis, at vit ofta venda okkum til barnaverndartænastuna, um vit meta at tørvur er á víðari greinan ella hjálp. Í fleiri førum, venda tey sær síðani til Familjehúsið, har fleiri fakbólkar arbeiða saman.

Eg ímyndi mær, at tað hevði verði gott, at víðka um hurðarkarmin inn í Familjehúsið. Geva teimum enn størri hús, størri figgjarligar karmar og enn fleiri fakfólk, soleiðis at tey kunnu veita enn størri hjálp og røkka øllum borgarum. Foreldur, fakfólk og aðrir umsorganarpersónar, skulu kunna

venda sær til Familjehúsið fyri at kunna fáa ráðgeving og vegleiðing.

Hetta kann verða TANN EINA hurðin, har tú sum borgari kann fara inn og fáa neyðuga ráðgeving og vegleiðing, soleiðis at tú fær hjálp á einum stað.

Tey hava dugnalig fakfólk og førleikarnar til, at vísa á og meta um, hvør tørvurin er og kunnu hjálpa tær við nógvum har á staðnum, soleiðis at tú ikki skal fleiri stöð fyri at finnað neyðugu hjálpina.

Borgarin hevði soleiðis fingið enn betur tænaðu, miðsavna á einum stað.

Anja Rein

Valevni Sambandsflokksins í Tórshavn

Eigur kommunan eina framtíð við møguleikum?

Øll vilja menning - eingin vil broyting, sigur eitt orðafelli. Eg eri borgari í Tórshavnar kommunu, sum bjóði meg fram sum valevni sambandsflokksins til komandi kommunuval. Eg eri mamma at tveimum børnum og starvist dagliga sum leiðari í stórari fyrirtøku og eri tí von við eitt arbeidslív, har broytingar og samstarv hava ein avgerandi leiklut hvønn dag.

Fyri meg eru mest týðandi hornasteinarnir í politiska avbjóðingunum búskapur, vælfærd og økismenning.

Kommunan hevur eitt stöðugt inntøkugrundarlag, men er tað ein veruleiki, at skuldin seinastu árinum er hækkað til umleið 250 mió.kr. Ein vaksandi skuld minkar um virkisfrælsið og hevur

sum heild avmarkingar við sær. Aðrar avbjóðingar eru arbeidssloysið og at fólkatálið í Tórshavnar Kommunuminkar.

Tað hevur týðning, at vit leggja okkum eftir einum miðvísium og skynsomum búskaparpolitikki til at tryggja búskaparlig úrslit, sum hava við sær eitt størri nyttuvirði. Vit skulu gagnnýta møguleikarnar og virka framsøkið mótvegis teimum avbjóðingum, sum eru.

Búskaparpolitikkurin skal gera sítt til, at Tórshavnar kommuna – bæði í fyrstu atløgu og sum frá líður - hevur ein sterkan og frískan búskap, sum kann verða grundarlagið undir einum varandi vøkstri og soleiðis tryggja, at vit eisini í fram-

tíðini kunnu veita borgarunum eina góða og tryggja tænaastu.

Ein sterkur búskapur er burðardyggur sum merkir, at kommunan hevur eitt fríhald, tá umstøður broytast og vit uppliva sveiggj í búskapinum. Búskapurin skal tryggja eina rótfasta vælfærd, sum sæst aftur – tað veri seg í mentan, almanna- og heilsu-øki, útbúgving og økismenning.

Ein sterkur búskapur tekur langtíðar atlit, sum tryggja, at vit alsamt megna at figgja menningarverkætlanir, iløgur og rakstur – við øðrum orðum at vit eisini í framtíðini hava ein búskap, sum kann varðveita eina kommunu, sum fylgir við tíðarinnar krøvum.

Ítøkiliga meti eg, at hesi politisku búskapartiltøk hava týðning at seta í verk komandi árinum:

- Langtíðarætlan fyri rakstur og iløgur
- Endurskoða vakstrarætlanina fyri kommununa
- Fremja virksemisskapandi iløgur

Góð leiðsla og miðvís stýring av kommunubúskapinum tryggjar borgarunum góðar tænaastur.

Í býráðnum fari eg at gera mun. Set kross við mítt navn, soleiðis at vit saman kunnu skapa nakað enn betri!